

Sonne: Det kan vist ikke negtes, at naar man læser § 3 i det forelagte Lovforslag, gjør den Ranke sig gjældende, at paa samme Tid, som Tilsynet gaar over til Amtsraadet, skulde ogsaa de Udgifter, som maatte være nødvendige ved Færgestederne, for en væsentlig Del afholdes af Amtsraadet, med andre Ord: at Staten, idet den afgiver Tilsynet, ogsaa — i Overensstemmelse med hvad der er slet med Hovedlandeveiene — bliver fri for Udgifter til disse Færgesteder. Og selv om man ikke finder dette i selve Paragrafen, hvor der jo rigtignok kun staar, at Amtsraadet kan yde Tilskud, saa tror jeg dog, at man i alt Fald, naar man læser Motiverne, vistnok maa komme til, at denne Ranke ligger deri; og det kan ikke negtes, at der kan være Færgesteder, ved hvilke Udgifterne kunne blive saa store, at det vilde være ubilligt mod det enkelte Amt, om det skulde udrede dem. Derfor kan jeg ogsaa godt billige det Forslag, som det ærede Udvalg har stillet med Hensyn til § 3, og hvorefter Udgifterne skulle være Gjenstand for en Forhandling. Men ligesom Regjeringens Forslag alene synes at vise hen til Amtsraadet, saaledes synes Udvalgets Forslag mig at vise hen paa, at Amtsraadet slet ikke skulde have med denne Sag at gjøre. Jeg veed nok, at det, som den ærede Ordfører udtalte, egentlig ikke er Meningen; Meningen er jo, at det skal være Gjenstand for en Forhandling, efter hvis Udfald saavel Amtsraadet som Staten og maaske ogsaa en enkelt Kjøbstadkommune eller Sognekommune kan komme til at deltage; men saa ser jeg ikke, hvorfor denne Udtalelse om, at disse Udgifter ikke paaahvile Amtsrepartitionsfonden, skal staa der. Den viser stærkt hen paa, at Amtsrepartitionsfonden overhovedet ikke har med den Sag at gjøre; der staar udtrykkelig: „paaahvile Udgifterne ikke Amtsrepartitionsfondene“, altsaa at de Sntet have dermed at gjøre, hvilket jo dog ikke har været Meningen. I alt Fald synes jeg, at denne Sætning er overflødig, og derfor har jeg foreslaet, at den skal udgaa; det vil i ingen Henseende forandre Meningen, og jeg synes, at en overflødig Uttring ikke bør staa i en Lov.

Da jeg har Ordet, kan jeg, hvorvel jeg veed, at den ærede Forslagsstiller, som har stillet Forslaget til en ny Affattelse af § 3 (Drenbøll), selv vil motivere sit Forslag, dog ikke Andet end kortelig udtale, at det forekommer mig, at hans Redaktion vil være at foretrække for Udvalgets. Den omfatter Alt og gjør det muligt for Amtsraadene at understøtte Privilegiehaverne med mindre Tilskud, hvis Saadant forlanges. Der kan være saadanne mindre Udgifter, for hvis Styld det maa siges at være uundværdigt at foranledige de omtalte Forhandlinger, men, som Udvalgets Forslag lyder, vil enhver Udgift, som ikke kan paalægges Privilegiehaverne, være at henføre til Forhandling. Derfor det ærede Udvalg vil tage sit Forslag tilbage til Fordele for det ærede Medlems, vil jeg natur-

ligvis ogsaa tage mit Underændringsforslag tilbage.

Formanden: I saa Fald vil Underændringsforslaget bortfalde af sig selv.

Drenbøll: Det forekommer mig, at det ærede Udvalg saavel i sin Betænkning som i de Udtalelser, der ere faldne i Dag fra den ærede Ordførers Side, har set noget strengt paa det foreliggende Lovforslag. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i den almindelige Fremstilling, han gav af, hvorledes Forholdet med Hensyn til Færgestederne er for Diebliftet, idet det jo nemlig er det, at vedkommende Privilegiehaver skal sørge for Færgestedets Vedligeholdelse, medens derimod Alt, hvad der gaar ud derover, hverken kan kræves fra den ene eller den anden Side, men kun komme frem gennem Overenskomst. Men naar saa Udvalget i sin Betænkning yttre, at Lovforslaget lægger en Byrde over paa Amterne, naar det siger, at det er ubilligt, at Amterne skulle overtage denne nye Byrde, da kan jeg strengt taget ikke i Lovforslaget finde nogen Udtalelse om, at der lægges nogen Byrde over paa Amtsraadet. Man kan maaske kalde et moralsk Tryk en Byrde, men selv det moralske Tryk forekommer mig at være ganske overordentlig svagt, eller i alt Fald ikke stærkere, end det altid har været. Som Forholdene ere nu, maa det, hvor der skal foretages en større Forbedring eller Omordning af et Færgested, naturligvis udgaa fra de lokale kommunale Autoriteter, der satte Sagen i Gang, og søge at bevæge Statskassen til at yde en passende Andel, og naar den saa tilbyder et Tilskud, maa en Overenskomst bringes i Stand. Saaledes er Forholdet nu, og saaledes vil det efter min Mening ogsaa blive efter Lovforslaget, selv om man vedtager det uforandret. Imidlertid har jeg slet ikke Noget imod de Udtalelser, der ere komne til Orde gennem Udvalgets Forslag Nr. 4, navnlig naar det modificeres saaledes, som den ærede sidste Taler omtalte. Jeg har Sntet imod, at det bliver stillet i Spidsen, at det er en Sag, der skal ordnes ad Overenskomstens Vej; men det forekommer mig dog, at mit Forslag vil være at foretrække, fordi jeg ikke kan tiltræde den Opsfattelse af Lovforslaget, at det tilsigter at lægge en ny Byrde paa Amterne. Det forekommer mig ikke, at man kan læse det af Motiverne, som den ærede Ordfører udtalte; i det Mindste læser jeg dem saaledes, at paa den ene Side kan Statskassen komme til at bidrage, men paa den anden Side kan der ikke paalægges de kommunale Mynigheder nogen Forpligtelse til at yde Bidrag. Derved forekommer det mig, at man bibeholder status quo; det er kun Tilsynet, der gaar over. Naar jeg har stillet et selvstændigt Underændringsforslag til § 3, er det, fordi det ikke saa godt kunde stilles op som et Underændringsforslag til det ærede Ud-